

Ovaj svećenički tečaj (1972) obrađuje temu: kršćanska obitelj u današnjem svijetu. Na tu smo se temu odlučili već prošle godine zbog njezine neosporive aktualnosti. Obitelj je danas u krizi. Kad to kažemo, ne mislimo samo na izvanredna opterećenja zbog otežanih ekonomskih, stambenih, radnih prilika, ili zbog razdvojenosti bračnih partnera.

Za Crkvu je obitelj od vrlo velike važnosti, jer se vjera ovdje kod nas — barem kako kažu statistike — većim dijelom prenosi preko obitelji. Zdrava kršćanska obitelj znači kontinuitet Crkve. No bilo bi krivo kad bismo prešutjeli da nas se kao kršćane i ljude duboko tiče često teška situacija u kojoj se nalaze bračni odnosi zbog raznih razloga, i ako ne bismo uznastojali da na svaki način pomognemo bračnim partnerima u nevolji nositi njihove često preteške terete.

Rečeno je na kompetentnim mjestima da bi evanđeosku poruku današnjem svijetu valjalo govoriti današnjim jezikom. Znamo koliko su u kršćanskoj poruci centralni pojmovi oca, sina, brata, majke. Svi su ti pojmovi u svom sadržaju uzeti iz vjekovnog iskustva obiteljskog života. Ako je ustanova obitelji danas u krizi, znači da se u životu same obitelji štošta promijenilo ili se nalazi pod velikim pritiskom prilika. Mogli bismo se dakle pitati ne dolaze li i ti tako važni spomenuti pojmovi sa svojim iskustvenim sadržajem u stanovitu krizu, jer je samo životno područje gdje se ti pojmovi stječu došlo u krizu. Teško je zamisliti da će se shvatiti što je to brat u Kristu ako nije bilo iskustva bratstva u obitelji, jer nije bilo braće. Teško će se iskusiti religiozno očinstvo ako je doživljaj oca zbog njegove odsutnosti ili nezdravih prilika u braku bio neznan ili iskrivljen.

To sve dakle potvrđuje da je problematika obitelji i braka višedimenzionalna. Zato i svrha ovoga tečaja može biti samo višedimenzionalna. Ona je — jer tečaj organizira jedan bogoslovni fakultet — u prvom redu studijska. Želimo se upoznati s problematikom obitelji i braka. Ako i ne bude gotovih rješenja — tko bi ih mogao kod tako kompleksna predmeta očekivati! — barem ćemo se potruditi da uvidimo teškoće, pozadinu problema, mogućnosti rješenja ili konstatirati beznadnu situaciju. Ne može se pretpostaviti da se svi problemi mogu lako riješiti, da pače ni da su svi rješivi. Lako se može dogoditi da teškoće situacije barem u nekim dimenzijama nadilaze naše snage. Onda je dobro i to uvidjeti da ne bacamo krivnju za prilike na krivo mjesto.

Sama tematika raspoređena je stanovitom logikom. U početku dolaze teme više teoretske, teološke i sociološke orijentacije. Bez teorije naponi su samo lutanja u tami i rezultati mogu biti samo djelomični i slučajni. Kasnije dolaze konkretnije teme koje se usredotočuju oko po-

sebno aktualnih pitanja. Od drugoga dana radit će se po sekcijama, tako da se pojedinačna problematika može bolje i korisnije razraditi. Rezultati tih diskusija bit će zadnji dan predloženi plenumu na odobrenje u obliku rezolucija, koje će poći na kompetentna mjesta da budu na poticaj i pobudu širih i viših nastojanja. No važno bi bilo spomenuti da tečaj, usprkos svom studijskom usmjerenju, ne želi ostati samo na spoznajama. Htjeli bismo da tečaj sve sudionike potakne na studij i zauzetiji rad oko obitelji na vlastitom terenu, da zalaganje za obitelj i njezine probleme dobije konkretniju formu i postane proširen interes svih nas. Tijekom tjedna nastojat će se da te želje ne ostanu prazna riječ.

U to ime želim svima prisutnima plodan i blagoslovljen rad.

Dr Vjekoslav Bajsić, dekan